

Giới thiệu Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?

Bạn đang đọc truyện Nếu Tôi Bảo "tôi Thích Cậu" Thì Sao? của tác giả Luka-a Baby-y. Nhân vật chính trong truyện teen hay này Lê Nguyễn Khả Vy,..... ừ thì nó là một người có vẻ bề ngoài vô cùng hoàn hảo chỉ mỗi tội nó có chiều cao khiêm tốn 1m60, không cao hơn cũng không thấp hơn. Nó thì học giỏi không thua kém ai. Gia đình lọ lem hiện đại cũng thuộc dạng có điều kiện. Bởi vậy mà nó có một độ chảnh nhất định. Tính cách thì dễ ưa, dễ gần, dễ hòa đồng, dễ khóc mà cũng dễ cười và dễ tha thứ. Nhiệm một căn bệnh vô phương cứu chữa là ngại làm việc. Và..... và.....

Truyện không có nhiều tên nước ngoài. Không phải là dạng thể giới ngầm. Nội dung có thật nhưng không có thực. Tên nhân vật và một số tên riêng khác cũng không có thực. Ngôn ngữ vô cùng giản dị. Truyện hơi bị ảnh hưởng bởi tính cách hơi ATSM và điên điên của tác giả. Trong truyện online này có nhiều cái hơi hơi hư cấu nhưng không có gì ảnh hưởng lắm ạ!

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Trong một căn phòng của một căn nhà 3 tầng sang trọng tại thủ đô Hà Nội. Một căn phòng chỉ toàn màu hồng. Từ màu sơn cho đến bàn học, ga giường, chăn, gối ôm, thú nhồi bông, đồng hồ báo thức, điện thoại, laptop rồi cả tủ quần áo..... và không ngoại lệ cả bộ đồ trên người cô gái đang nằm trên giường cũng màu hồng - Bôngg à, đây đi con_ Mẹ nó lay lay người nó

- Mấy giờ rồi ạ?_ Nó nói giọng còn ngại ngủ
- 4h rồi. Dậy phụ mẹ dọn dẹp nhà cửa, nấu ăn hôm nay mẹ mời gđ cô Lan hàng xóm và là bạn của bố mẹ qua ăn tối.
- Nhưng con mệt lắm.
- Thôi nào. Dậy đi.
- Vâng_ Nó nói mà vẫn còn cuộn tròn trong chăn.

Rồi mẹ nó đi xuống dưới nhà

Còn nó thì lẩn lẩn vài vòng trên giường rồi mới bước xuống. Nó đi vào rửa mặt, cột lại tóc, buộc mái lên rồi đi xuống dưới nhà

Nó ngồi xuống bàn lấy nho ăn rồi hỏi mẹ:

- Mom đi siêu thị rồi à?
- Ủ mẹ có mua đồ ăn cho con đấy. Xếp gọn gàng vào tủ lạnh đi. Xong thì lau nhà cho mẹ.
- Con ngại lắm mẹ à. Nó nằm xuống bàn than thở
- Không cần biết. Hôm nay mà không xong thì đừng ăn tối Ok_ Mẹ nó ra hiệu ok với nó.
- Hic.....

Thế là nó phải đi lau nhà, lau từ trên tầng 3 xuống. Tuy nhiên nó vừa lau vừa cầm điện thoại nhắn tin với mấy đứa bạn trong trường cũ. Và cho đến chiều tối nó mới lết cái xác xuống nhà.

Vừa đặt chân xuống cầu thang thì " Rầm"

Mẹ nó từ trong bếp giật mình chạy ra

- Cái gì vậy?_ Sau khi thấy một đồng nước giữa nhà thì nhìn nó: Ướt hết nhà rồi. Còn không lau đi đứng đó làm gì nữa?.
- Con mệt lắm mẹ à_ Nó than thở
- Có chút đó thì mệt gì. Muộn rồi lau nhanh không khách qua.
- Con đi chết đây.... Ba ơi cứu connnn_ Nó la

Ba nó từ trên phòng khách đi xuống nhìn thấy bộ dạng thảm hại của nó cười rồi bảo:

- Thôi để đó ba làm tiếp cho con gái.
- Con yêu ba nhất trên đời_ Nó nhảy lại ôm ba nó.

Còn mẹ nó thì lắc đầu bất bình nói:

- Người ta bảo con hư tại ba cũng đúng mà.Nó cười quay qua nói thì thầm vào tai ba nó " Mẹ ghen đấy ba ạ " rồi nó nhảy lên phòng mất. Nó mà đứng thêm lúc nữa kiểu gì mẹ nó cũng tìm việc cho nó làm.

Nó từ trên cầu thang đi xuống. Nó mặc một cái áo trắng dài, rộng, ống tay ngắn, hơi trễ vai với quần short jeans màu trắng nhưng bị áo che mất. Nó cột tóc lên cao, bỏ mái thừa xuống. Nó tung tăng bước xuống thì..... nó nhìn thấy một cậu con trai cao, body chuẩn, tóc để theo style Hàn màu nâu đen. Cậu ta mặc một cái quần jeans với áo phông, khoác ngoài cái áo sơ mi xanh da trời không khuy. Nó nhìn đi nhìn lại vẫn thấy quen quen.

- Con chào ba mẹ, con chào cô chú_ Nó cúi đầu lễ phép.
- A con gái bà đây hả. Trời ơi giống ai mà xinh gái quá đi_ Một phụ nữ khoảng 40t nói
- Nó 17t rồi đấy. Mà chẳng biết làm gì cả_ Mẹ nó lắc đầu nói.
- Vậy bằng tuổi con trai tôi rồi. Người phụ nữ đó nói rồi quay qua nó: Cô là Lan - bạn thân của mẹ con. Hay sau làm con dâu cô nhé. Cô thích con lắm đấy.

Nó cười, đúng lúc đó cậu con trai kia quay lại. Nụ cười trên môi nó dập tắt.

- Hoàng Thiên Bảo/ Lê Nguyễn Khả Vy_ Nó và cậu nhìn nhau đồng thanh
- Ủa. Hai đứa quen nhau à?_ Mẹ cậu hỏi
- Không ạ_ Cả hai đứa đồng thanh

Nó lườm Thiên Bảo một cái, cậu ta nhìn lại nó. Hai đứa đấu tranh bằng mắt một lúc rồi cũng đành cúi mặt xuống rồi đi lại bàn ăn.

Nó và Thiên Bảo ngồi đối diện nhau, cứ nhìn nhau bằng ánh mắt té lửa.

Thực ra thì nó và Thiên Bảo đã quen nhau từ lâu rồi. Và mối quan hệ chẳng tốt đẹp gì bởi tụi nó là đối thủ của nhau trong các kì thi quốc gia. Không ai ưa ai cả. Đã vậy Thiên Bảo cứ lần nào gặp nó cũng gọi nó là lùn (vì cậu hơn nó 20cm). Nó tức lắm nhưng chưa có cơ hội trả thù. Mà cuộc thi nào Thiên Bảo cũng cứ cao điểm hơn nó nữa. Vậy nên nó chẳng ưa nổi cậu và cậu cũng chẳng ưa gì nó.

Cả bữa ăn nó cứ được mẹ cậu khen và còn nhận nó là con dâu. Mặc dù nó và cậu chẳng ưa nó là con dâu của mẹ cậu chút nào.

Sau khi ăn xong nó phải đi rửa bát, đành vậy nhà đang có khách mà, chứ bình thường là nó và mẹ cùng làm chứ không bao giờ nó làm một mình. Nó rửa bát còn Thiên Bảo đứng dựa lưng vào thành bàn bếp, khoanh tay nhìn nó.

- Đi chỗ khác đi cho tôi nhờ. Đứng đây chướng mắt_ Nó nói
- Lên cho bị chửi à. Thà đứng đây khó chịu chút còn hơn_ Thiên Bảo trả lời thản nhiên
- Nhìn mặt cậu khó ưa tôi không rửa được.
- Nhưng tôi thích đứng đây thì sao. Cậu nghĩ cậu dễ ưa lắm đấy

Nó bức xúc đi lại cầm tay Thiên Bảo xoa bột vào tay cậu rồi kéo cậu lại bồn rửa bát

- Làm gì vậy?_ Cậu nhăn mặt
- Mẹ cậu bảo cậu xuống giúp tôi rửa bát mà_ Nó vừa rửa tay vừa nói
- Cậu.....

Nó lau tay cho khô rồi lại đứng ở chỗ Thiên Bảo vừa đứng. Nó cũng đứng khoanh tay giống cậu. Nó đứng vừa hát vừa nghịch điện thoại cố ý chọc tức cậu, còn cậu thì phải làm công việc cao cả mà nó giao cho.

Làm xong thì cậu đi lên nhà, nó cũng đi theo. Cậu xin về trước còn nó cũng xin phép lên phòng học bài.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

6h15' sáng " Reng....reng.....reng...."

Chuông đồng hồ báo thức reo, nó đưa tay tắt rồi ngồi dậy. Nó chống hai tay vào má mắt vẫn còn nhắm. Nó ngồi như vậy 5' sau mới bước xuống khỏi giường. Nó vào VSCN thay đồng phục, chải lại đầu tóc gọn gàng. Nó thả mái tóc dài ngang vai của nó, bỏ mái thưa xuống. Nó lại bàn bỏ cái điện thoại vào balo, đi giày rồi xuống dưới nhà ăn sáng.

Ăn sáng xong xuôi ba nó đưa nó đến trường mới. Nó đến muộn hơn bình thường để tránh gặp rắc rối. Nó phải đeo cả khẩu trang rồi chạy nhanh vào phòng giáo viên.

Nó học lớp chọn của trường giống như ở trường cũ. Nó được cô chủ nhiệm đưa lên lớp. Cô giáo vào trước, sau các thủ tục chào hỏi như thường lệ thì cô gọi nó vào. Nó mở cửa ra, bước vào lớp. Cả lớp nó đơ toàn tập trừ Thiên Bảo.

Cô giới thiệu:

- Đây là học sinh mới của lớp ta_ Rồi cô quay qua nó: em nói thêm về mình đi.
- Chào cả lớp. Tớ là Khả Vy từ TP HCM chuyển ra. Mong mọi người giúp đỡ tớ nhiều hơn_ Nó cười tươi.

Cả lớp nó có lẽ ai cũng đã biết nó nếu dùng mạng xã hội, bởi nó là một trong những người được gọi là hotface. Có nhiều người còn quen nó qua các kì thi học sinh giỏi.

Cô xếp cho nó ngồi gần Thiên Bảo (bàn cuối cùng của lớp) vì cả lớp còn mỗi chỗ cậu trống. Mặc dù cả hai đều không ưa nhưng đành chấp nhận.

Nó phụng phịu:

- Tại sao tôi lại phải ngồi với cậu chứ.
- Cậu nghĩ tôi thích ngồi với cậu lắm à_ Thiên Bảo ghé sát tai nó nói.
- Không đâu_ Không muốn ngồi với cậu chút nào cả
- Me too.
- Khó uraaaa_ Nó quay qua Thiên Bảo nói rồi quay lại lấy sách vở ra chuẩn bị để học bài.

Cô bạn bàn trên nó quay xuống

- Này Bông. Bà chuyển ra thật à. Thế mà tôi nghĩ bà đùa chứ.
- A Linh Vy. Bà học lớp này luôn hả?_ Nó nhận ra cô bạn nó quen và cũng rất thân khi đi thi.
- Chứ sao nữa. Lâu lắm mới gặp bà đấy.- Ừ. Tôi cũng lâu ời là lâu mới gặp bà đấy_ Nó cười

Nó và Linh Vy đang nói chuyện thì cậu bạn bàn cùng Linh Vy quay xuống

- Hi Khả Vy_ Cậu bạn kia cười để lộ ra hai cái răng khểnh duyên ời là duyên
- Ủa Hoàng Huy. Học đây luôn hả. Sao gặp toàn người quen thế này.
- Không ngờ luôn nha. Có ngày tụi mình được học cùng_ Hoàng Huy nói
- Tôi còn chưa hết ngạc nhiên nữa. Cứ sợ ra đây không có người chơi_ Nó cười

Nó, Linh Vy và Hoàng Huy nói chuyện bỏ rơi Thiên Bảo một mình. Tụi nó nói chuyện rôm rả cho đến khi

- Nào chỗ Linh Vy trật tự đi_ Cô giáo trên kia nói

Tụi nó nhìn nhau cười rồi quay lại bàn

Chuông reo vào tiết đầu. Nó ngồi chăm chú học bài, nghe giảng.

Một lúc sau thì..... nó thấy mấy đứa ngồi gần nó đưa cho nó rất nhiều giấy. Nó không hiểu gì cả... mở ra đọc

" Khả Vy thân mến!

Tớ là Hoàng ngồi ngay bên đầu cùng dãy với cậu. Cậu biết không tớ đã yêu thầm cậu lâu lắm rồi. Tớ luôn theo dõi trang cá nhân của cậu, like, comment, share nhiệt tình để mong được một ngày cậu add tớ. Và hôm nay....tớ không ngờ lại được gặp cậu ở đây. Tớ cứ nghĩ là mình đang mơ. Nhưng không điều đó là sự thật. Cậu đang đứng trước mặt tớ. Tớ không biết phải làm sao cả chỉ biết viết lá thư này để bày tỏ cho cậu biết tấm lòng của tớ. Cảm ơn cậu đã đọc hết lá thư này."

Và

" Chào cậu Khả Vy.

Tớ là Minh ngồi bàn thứ hai của dãy trong. Cậu biết không? Từ khi cậu bước vào lớp tớ đã cảm thấy yêu cậu mất rồi. Cậu là người con gái đẹp nhất mà tớ thấy. Nụ cười của cậu thật đẹp làm sao. Ôi tim tớ như tan nát... Tớ phải làm sao bây giờ. Hình như tớ đã yêu cậu mất rồi Vy à. Làm bạn gái tớ nhé."

Nó đọc xong hết hai lá thư " tỏ tình" sến sẩm của hai đứa kia mà nó không nhận được cười. Nó phải cố nén lại để không cười thành tiếng. Nó nhìn một sấp giấy còn lại trên bàn... chắc cũng vậy cả. Nó vứt hết bỏ vào sọt rác rồi quay lên học bài miệng vẫn còn cười tươi.

Và cho đến hết tiết học đầu, trung bình cứ 2' lại có lại có một người quay xuống nhìn nó một lần. Nó thì chẳng thèm để ý vẫn chú ý học bài. Có lẽ chưa ai giống nó, đọc thư tình cảm mà cứ cười cho được..... Bởi nó cũng quen rồi nên không có gì là đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Nó hôm nay dậy sớm hơn bình thường vì nó tự phải đi học bằng xe của nó. Nó tắm rồi thay đồng phục, vẫn là áo sơ mi trắng ống tay có một đường sọc ngang đen, kết hợp với váy đen ngắn chưa đến đầu gối cũng có một đường sọc ngang váy ở viền màu trắng, nó thắt nơ lỏng ở cổ áo. Nó thả tóc, bỏ mái thưa như mọi khi. Nó đội thêm một chiếc mũ nỉ màu hồng nhạt, tay đeo đồng hồ omega, đi đôi giày convert đế thấp màu trắng. Nhìn nó yêu như thiên thần ý. Nó đeo balo rồi đi học bằng xe " rửa" thân yêu của nó. Nó đang đi ở sân trường thoáng thấy trước cửa lớp nó có bao nhiêu là nam sinh tay cầm hoa rồi hộp quà. Nó thờ dãi, đành đứng ngoài đợi vậy. Nó quay lại thì thấy Thiên Bảo

- Thiên Bảo help me._ Nó trưng bộ mặt cún con nhìn cậu

- Sao tôi phải giúp cậu.

- Thôi mà năn nỉ đấy.

- Hình như không liên quan_ Nói rồi cậu bỏ đi vào trong lớp

Nó tức lắm nhưng không nói được gì. Nó đành đứng chờ vậy.

Chuông reo vào học, lúc này đồng người ở cửa lớp nó mới về lớp hết. Nó bây giờ mới dám đường đường chính chính bước vào lớp.

Nào ngờ..... nó bị thầy giám thị bắt lại vì cái tội vào lớp chậm. Nó khóc không ra nước mắt. Nó xin mãi mà thầy không cho thế là nó lại ăn một chàm đen trong sổ. Nó đi vào lớp mang theo khuôn mặt đau khổ. Nó lại chỗ ngồi nhìn Thiên Bảo bằng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống.

- Sao bà đi muộn thế?_ Linh Vy bàn trên quay xuống nhìn nó.

- Tại nấy người đứng ở cửa lớp làm tôi còn bị thầy giám thị bắt lại nữa_ Nó nói rồi qua qua Thiên Bảo: Khó ưa.

Nó nằm ôm cái bàn than thở lần đầu tiên nó bị ghi chàm đen trong sổ theo dõi nề nếp.

Nó thầm trách mẹ nó tự nhiên sinh ra nó đẹp quá làm gì. Nó còn không ngừng chửi rủa Thiên Bảo vì không giúp nó. Mới hôm thứ hai đi học mà đã như thế.

Nguyên cả buổi học mặt nó cứ buồn buồn lại có phần tức tức.

Giờ ra chơi

Linh Vy rủ nó xuống cantin nhưng nó bảo không muốn ra ngoài nhờ may.....

Nó và nhỏ đành ngồi trong lớp và nhờ Hoàng Huy đi mua đồ ăn dùm.

Ngoài cửa lớp nó có biết bao nhiêu người đứng ngoài đấy chỉ chờ Thiên Bảo ra ngoài để vào bày tỏ tình cảm với nó.

Như dự đoán Thiên Bảo vừa đứng lên ra ngoài thì..... ôi không. Nó không thể tưởng tượng được là chuyện gì đang xảy ra. Xung quanh nó chủ có người không là người. Và nó thì chấp đồng bao nhiêu là đồ.

Nó và Linh Vy khó khăn lắm mới chuồn được ra ngoài.

Thiên Bảo từ đâu đi lại chỗ tụi nó

- Làm gì mà thờ ghê thế_ Cậu hỏi Linh Vy

Nhỏ không nói gì chỉ vào trong lớp.

Thiên Bảo thờ dài rồi ung dung bước vào lớp

- Tôi cho 5s để ra khỏi đây..... 1.....2.....3.

Và chưa kịp đến 5 thì lớp nó đã không còn một người nào cả. Nó tròn mắt lên nhìn nãy giờ không khỏi ngạc nhiên. Nó kéo Linh Vy lại hỏi

- Cậu ta là trùm trường hả?

- Chắc vậy. Anh ấy là hội trưởng hội học sinh, lại là đại ca đấy. Ai mà chẳng sợ_ Linh Vy nói

- Bảo sao..... Nó thờ dài

- Thôi vào lớp đi. Một quá đi mất. Nói rồi Linh Vy kéo nó vào lớp. Và bây giờ tụi nó mới có thể yên ổn.

Cho đến lúc ra về nó cũng không bị làm phiền nữa. Nếu như là người khác thì nó đã cảm ơn một tiếng nhưng với Thiên Bảo thì không.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Hôm nay cũng như mọi hôm khác nó đến trường. Từ ở sân trường nó đã phải nhìn vào lớp nó xem có gì bất thường không. Nó thờ phào nhẹ nhõm khi không thấy mấy người hôm qua nữa. Nó ung dung đi vào lớp. Nó đang đi về chỗ thì "Rầm". Nó nằm ôm đất mẹ. Nó ngã xuống sàn nhà, đập mạnh xuống nên sống mũi vừa đau lại khó chịu, lại còn tức ngực nữa. Nó thấy hơi khó thở, hai khuỷu tay và đầu gối lại còn chảy máu. Nó vừa đau lại xấu hổ không dám đứng dậy. Hic.... nó cũng có ngày bị như thế này sao?.Linh Vy chạy lại đỡ nó đứng dậy. Nó quay lại chỗ cô bạn bạn đầu xinh xinh

- Sao cậu ngáng chân tớ.

- Tớ đâu có làm đâu. Cậu không có bằng chứng mà nói người khác như vậy hả?

- Làm hay không lương tâm cậu biết. Người thì xinh mà tâm hồn đen tối_ Nó nói rồi lết xác về chỗ ngồi.

Linh Vy phải xuống phòng y tế xin băng cá nhân cho nó. Còn nó thì chẳng hiểu sao cô bạn kia lại làm như vậy nữa. Nó thấy nó có làm gì sai đâu. Chắc là cô bạn kia rất ghét nó. Cũng phải thôi nó vừa vào đã cướp mất vị trí hotgirl của trường, lại nhiều "fan" đã thế lại còn được ngồi chỗ Thiên Bảo- cái chỗ rất nhiều người mong ước mà không được. Nó lại còn học giỏi, có phần thân thiết với hai hotboy của trường là Huy và Bảo như nhỏ nghĩ. Bảo sao nó không nhiều anti như vậy.

Nó xót xa nhìn mấy vết trầy xước, kiểu gì cũng để lại sẹo, làm hủy hoại cả nham sắc của nó.

Thiên Bảo đi vào hai tay bỏ túi quần đầy kiêu hãnh nhìn nó dán băng dính cá nhân đầy tay chân

- Vừa đánh nhau về à? Cậu ngồi xuống chỗ rồi hỏi nó

- Có đánh được ai đâu. Hic làm xấu hết cả tay đẹp của mình rồi.

- À chắc đi với tư thế mặt song song với trần nhà rồi ngã chứ gì?

Nó quay qua nhìn Thiên Bảo một cái rồi quay lại học.

Tiết kiểm tra tổng hợp, nó cầm tờ đề dài 100 câu lên nhìn một lượt từ đầu đến cuối. Đề toàn là trắc nghiệm bao gồm 11 môn học với thời gian làm bài là 120'. Nhìn thấy đề dài nó cũng nản mãi một lúc sau mới cầm bút làm bài. Nó ngồi tò tò khoảng 30' thì cũng xong mặc dù không biết đúng hay sai. Nó đứng lên nộp bài thì lúc đó Thiên Bảo cũng nộp làm cả lớp nó hơi bị "choáng".

Nộp bài xong nó đi ra sau trường. Nó cứ thấy Thiên Bảo đi theo sau nó.

- Sao cậu cứ đi theo tôi vậy? _ Nó quay lại hỏi.

- Tôi đi đường của tôi _ Thiên Bảo hai tay bỏ túi quần vừa đi vừa nói

Nó nhìn cậu nhếch môi rồi đi thật nhanh ra sau trường. Nó ngồi vào cái ghế đá ở vườn hoa. Một lúc sau thấy Thiên Bảo đi ra

- Ghế của tôi.

- Nó in tên cậu à? _ Nó hỏi

- Nhìn sau đi. Vẫn giữ nguyên tư thế cậu nói.

Nó quay lại sau nhìn thấy chữ "Thiên Bảo" ở thành ghế thật. Nó đành ngậm ngùi đứng dậy đi vào lớp bởi ở đây có một cái ghế. Còn Thiên Bảo thì ngồi dựa lưng vào ghế đeo earphone rồi nghịch điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Nó đi vào đến cửa lớp thì thấy Linh Vy và Hoàng Huy đi ra. Huy thì vẫy tay cười một cái với nó rồi đi ra ngoài sau trường. Còn nó thì rủ Linh Vy về nhà nó chơi rồi ăn trưa luôn vì buổi trưa bố mẹ nó thường không về nhà.

Về đến nhà nó, nó thì ngồi trên sofa nghịch điện thoại còn Linh Vy thì xuống bếp xem có gì để chuẩn bị nấu ăn. Trong tủ lạnh nhà nó gần như thứ gì cũng có nên việc chọn món nấu cũng dễ.

- Ăn gì đây? _ Linh Vy hỏi nó

- Bà nấu gì tôi ăn đó _ Nó trả lời

- Vậy xuống phụ tôi làm kimbap đi.

- Hơ hơ bà có biết một lí do tôi muốn bà qua đây ăn nhất không? Thực sự thì tôi không biết nấu ăn đâu. Để bảo toàn tính mạng cho đồ dùng nhà tôi thì mẹ tôi chẳng bao giờ bảo tôi vào bếp _ Nó cười

- Chẳng hiểu sao tôi lại chơi với một người như bà nữa _ Linh Vy thờ dãi

- Thôi chịu khó đi sau tôi giàu rồi tôi sẽ thuê osin cho bà nha.

- Đẹp.....

Rồi cuối cùng thì một mình nhỏ dưới bếp hí hục làm. Nó thì cũng xuống nhưng là ngồi ở bàn bếp chơi.

Một lúc sau thì điện thoại nhỏ reo chuông, nó nhìn vào chữ "A Bảo ♥" và cái mặt Thiên Bảo trong hình chờ

- Bà nghe dùm tôi với.

Nó cầm điện thoại lên

[- Alo

- Em đang ở đâu thế

- Nhà

- Không phải Linh Vy đúng chứ?
- Không
- Ai vậy?- Khả Vy
- Sao cầm điện thoại của Linh Vy vậy.
- Nó nhờ nghe hộ. Bộ cậu nghĩ tôi thích nói chuyện với cậu lắm chắc.
- Linh Vy ở nhà cậu à?
- Yes] Nó vừa nói xong thì Thiên Bảo tắt máy

"Khó ưa"

Linh Vy quay qua hỏi nó:

- Anh ấy nói gì vậy?
- Không nói gì cả.

Một lúc sau thì có người ấn chuông nhà nó. Nó chạy ra mở cửa, đập ngay vào mắt nó là Thiên Bảo với khuôn mặt khó ưa như mọi ngày (đó là với nó nghĩ)

- Gì vậy_ Nó hỏi
- Linh Vy đâu?_ Thiên Bảo hỏi nó
- Trong nhà_ Nói rồi nó đi vào trong không quên bảo cậu đóng cửa hộ

Vào nhà thì Thiên Bảo và Linh Vy bàn gì đó còn nó thì ngồi thưởng thức thành quả của Linh Vy làm ra.

Xong việc thì nhỏ kéo Thiên Bảo xuống bếp thấy nó cả hai đồng thanh:

- Lúc nào cũng thấy ăn.
- Kệ người ta_ Nó tru môi đáng yêu

Cả hai lắc đầu rồi ngồi xuống và nó với Thiên Bảo thì chỉ chốc nhỏ thì lăn ra cười. Rồi tụi nó còn gọi cho cả Huy qua ăn cùng...

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Nó đang đi giữa sân trường thì có một anh lớp 12 nhìn vô cùng sáng sủa, bảnh bao và rất đẹp trai. Nhưng theo nó nghĩ thì chắc cũng chẳng ngoan hiền gì

- Chào em_ Anh đó cười rồi nói
- Vâng_ Nó cười
- Hình như em học lớp 11* hả?
- Vâng_ Nó gật đầu
- Em là hotgirl Khả Vy mới chuyển từ TP HCM ra đúng chứ? Nghe danh đã lâu bây giờ mới được gặp mặt quả thật... _ Anh đó hỏi nó
- Em không phải hotgirl gì đó như anh nghĩ đâu.
- Anh nói thật đấy. Em đẹp lung linh như thiên thần trong mắt anh luôn.
- Anh cứ nói quá_ Nó cười miễn cưỡng

- Em có thể cho anh số điện thoại được chứ?_ Anh đó lấy điện thoại ra nhìn nó
 - Em dùng chung số với ba mẹ. Anh có muốn lấy nữa không ạ_ Nó trưng bộ mặt có lỗi nhìn anh đó
 - Không sao. Vậy em có thể add facebook của anh không?
 - Vâng khi nào có thể thì em sẽ add. Nhưng có lẽ hơi lâu ạ. Đạo này em hơi bận nên không có thời gian_ Nó cười
 - Vậy anh đi trước. Bye em- thiên thần trong mắt anh_ Anh đó nháy mắt với nó. Như những đứa con gái khác có lẽ đã điên lên rồi nhưng với nó thì không. Anh ta vừa đi thì nó nhếch môi cười " Gì chứ? Định tán tỉnh nhìn hả? Mà cái gì thiên thần trong mắt anh? Oh my god"
- Nó nhún vai rồi đi tiếp thì từ đâu Linh Vy chạy qua khoác vai nó.
- Bà quen anh ta à?_ Nhỏ hỏi nó
 - Không. Anh ta làm quen rồi xin số điện thoại của tôi.
 - Rồi bà có cho không?
 - Bà nghĩ tôi là ai. Số điện thoại tôi là thông tin mật đấy_ Nó nói
 - Tốt.
 - Tôi cũng có mắt nhìn người chứ bộ. Nó chun mũi: Nhưng anh ấy có mắt thẩm mĩ đấy.
 - Ở đó mà thẩm mĩ. Bà thấy anh đó nói chuyện thế nào?
 - Ngọt như rót mật vào tai. Hay_ Nó nhận xét
 - Bà mới vào nên chưa biết đây. Anh ta là hotboy của trường nhưng còn thua xa Huy và anh Bảo. Nhưng anh ta thì lẳng nhăng ở level max. Bạn gái của anh ta thì không thể đếm trên đầu ngón tay được. Trung bình một tháng đá 4 em. Nhưng có lẽ đén giờ lâu nhất là chị Thu Anh cùng lớp 12*. Tuy vậy nhưng anh ta vẫn còn quen nhiều người khác nữa.
 - Bỏ tay_ Nó thờ dài
 - Nhưng tóm lại Vy à. Muốn yên bình thì đừng đụng vào anh ta. Và đừng tỏ ra thân với Huy và Thiên Bảo trước mặt bọn con gái. Hiểu chứ
 - Rất hiểu. Diễn hình như hôm tuần trước_ Nó nhún vai
 - Tôi còn nhiều lần bị hiểu nhà đấy. Suýt thì vào bệnh viện nằm
 - Gì mà ghê vậy_ Nó nhăn mặt
 - Không tin cứ thử rồi biết. Với lại bà có tức anh Bảo gì thì tránh mặt Kiều Ny mà giải quyết nha. Tôi sợ bà ăn axit thật đấy. Mặt đẹp như vậy mà bị axit vào thì...
 - Aaa không nói vớ vẩn nào

Rồi nó và nhỏ nhìn nhau cười rồi cùng đi vào lớp.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Giờ ra chơi nó và Linh Vy cùng nhau xuống cantin. Vừa ra đến cửa lớp thì một chị lớp trên cầm giỏ hoa to và đẹp tuyệt vời đến chỗ nó.

- Em là Khả Vy đúng không?_ Chị đó hỏi nó
- Vâng ạ_ Nó cười
- Anh Tuấn Anh lớp 12* tặng em_ Chị đó đưa giỏ hoa cho nó.

Nó thắc mắc quay lại nhìn Linh Vy. Như hiểu ý nhỏ, nó cầm làm rồi cảm ơn. Chị đó vừa đi thì nó hỏi nhỏ.

- Giờ làm sao?

Nhỏ không nói gì chỉ tay về phía trước. Nó nhìn lại là cô chủ nhiệm của lớp nó. Nó nhanh chân chạy lại chỗ cô

- Em tặng cô. Chúc cô một ngày tốt lành_ Nói xong nó vội chạy mất.

Còn cô thì chưa biết chuyện gì xảy ra nhìn Linh Vy thắc mắc

Nhỏ đi lại gần cô thì thầm " Của chùa đấy ạ. Anh Tuấn Anh tặng nó" rồi chạy đi theo nó. Cô đứng lắc đầu khó hiểu rồi cười.

Và cứ tiếp tục như thế

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Nó thì ngồi trên này chơi, Thiên Bảo thì nấu ăn xong thì lên phòng tắm.

Nó đói bụng đưa tay lên nhìn đồng hồ... gần 6h30' rồi..

Cậu từ trên cầu thang đi xuống, nó ngược mặt lên nhìn chưa kịp cúi xuống thì

- Tôi biết tôi đẹp rồi không cần nhìn vậy đâu_ Thiên Bảo nói

- Áo tương_ Nó bấu môi

Cậu đi xuống dưới bếp ăn, nó nhanh chân chạy theo sau, cậu kéo ghế ngồi xuống nó cũng kéo ghế ngồi xuống. Thiên Bảo ăn, nó chông hai tay vào mặt nhìn cậu. Đến lúc cậu ngẩng mặt lên uống nước, nó chớp chớp mắt nhìn cậu làm sực nửa thì bị sắc nước

- Làm gì thế. Tôi không để dãi đâu_ Thiên Bảo nói

- Cậu nghĩ gì vậy?

- Câu tiếp theo sẽ là " Thiên Bảo à cho tôi ăn cùng đi" nhì

- Ờ sao cậu biết_ Nó thắc mắc

Thiên Bảo không nói gì cả..

- Bây giờ tôi ăn nha!

- Ai cấm cậu bao giờ

Thiên Bảo nói xong thì nó cũng bắt đầu cầm đũa lên ăn.....

Sau khi ăn xong cậu bảo nó rửa bát, gợn bà ăn nhưng nó không chịu nó kêu không công bằng. Cậu lại bảo để về mẹ cậu làm, nó cũng không chịu bảo như vậy là bất lịch sự. Và sau một hồi vòng vo tam quốc cuối cùng là cả hai cùng làm cho công bằng.

Một hồi dọn dẹp xong nó lên trên nhà ngồi đợi ba mẹ nó về. Nó dùng điện thoại lướt web nhưng..... do nó dùng quá nhiều nên nó đã hết pin. Nó quay đầu nhìn Thiên Bảo, cậu đang ngồi sofa đối diện cầm Ipab chơi game

- Cậu có sạc dự phòng không vậy?_ Nó hỏi

- Có_ Thiên Bảo trả lời mà mắt vẫn dán vào màn hình

- Cho tôi mượn đi.- Sao tôi phải cho cậu mượn?

- Bọn mình là bạn mà_ Nó trưng bộ mặt dễ thương nhìn cậu

- Hờ... chứ không phải đối thủ hả?
- Thì bây giờ không phải
- Sau thì sẽ phải nhờ
- Hơ hơ năn nỉ ý, tốt bụng chút đi_ Nó dễ thương hết mức
- Tôi đang dùng rồi.

Thiên Bảo nói một câu làm nó tức lắm, uống công nó phải xuống giọng

- Người gì mà.....

Nó quay xuống nhìn cái điện thoại oppo yêu dấu của nó... 4% pin rồi lại quay lên nhìn Thiên Bảo

- Cậu không cho thật à?
- Không.
- Ôi trời ơi cái ngày gì mà xui vậy không biết_ Nó ngửa mặt lên than thở
- Do ăn ở cả thôi
- Cậu..... ga lăng chút đi mà_ Nó chớp chớp mắt nhìn cậu.

Không nói gì Thiên Bảo nhìn nó rồi đưa cục sạc dự phòng cho nó

- Sớm hơn có phải tốt không.

Nó cầm lấy cứ vào sạc rồi tiếp tục công việc nghịch của nó.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Ở đó nghịch điện thoại một lúc rồi nó buồn ngủ, đưa tay lên nhìn đồng hồ nó thờ dài. Đã muộn rồi mà ba mẹ nó chưa về nữa. Nó nằm gục xuống ghế được một lúc thì bật dậy

- Ồ buồn ngủ_ Nó vừa nhìn đồng hồ vừa than
- Ngủ đi_ Thiên Bảo nói
- Ngủ ở đây hả? Cậu ngồi ở đó. Thôi không tôi không đảm bảo cho thân thể vàng ngọc của tôi.
- Bớt sống ảo đi dùm

Nó lại gục mặt xuống ghế nhưng cũng vội vàng bật dậy. Thấy nó Thiên Bảo ngồi đó cười

- Cười cái gì. Giá như cậu mà.... thì chắc tôi không như thế này rồi.
- Tôi làm gì cậu. Bị khủng à?
- Nhờ may cậu lợi dụng tôi thì sao. Tôi xinh đẹp như vậy cơ mà_ Nó nói
- Điên. Bỏ lại một từ rồi cậu quay lại công việc của mình

Mãi một lúc sau thấy im lặng không còn tiếng than thở của nó nữa, cậu quay lại nhìn.... nó ngủ mất rồi.

Và cuối cùng ba mẹ cậu và ba mẹ nó cũng về. Cậu được giao nhiệm vụ cao cả từ mẹ cậu là công nó về. Cũng may nó nặng 47kg nên nhẹ. Cậu phải công nó từ nhà cậu qua nhà nó rồi công nó lên phòng của nó rồi mới về. Còn nó thì chẳng biết gì cả vẫn ngủ ngon...

---++++-----+++++-----+++++-----

Buổi sáng chủ nhật nó được nghỉ học nên được ngủ muộn hơn bình thường với lại ba nó thì đi đánh golf còn mẹ nó thì spa. Nó còn cuộn tròn trong chăn thì điện thoại nó có tin nhắn từ messengers. Nó vội được cái điện thoại mở ra xem, là tin nhắn từ Thiên Bảo:" Qua mà lấy balo về này"

Nó ngồi dậy xoa xoa mặt, nó không hiểu sao nó có thể nằm đây được. Nó nhớ nó ngủ ở sofa nhà cậu mà

Nó nhập rồi sent lại:" Chút nữa qua"

Thiên Bảo: Hwa t công c về đây

Khả Vy: C á.

Thiên Bảo: Thế c nghĩ c có thể bay về đc à?

Khả Vy: Ở hình như là t thấy có anh supper man cho tôi bay trên không trung rồi về mà

Thiên Bảo: Ngủ ngon qua rồi mơ hay nhờ

Khả Vy: Chắc thế. Ở nhưng cơ mà...aaaa c có lm gì t ko đấy????

Thiên Bảo: Áo tưởng điên có mức độ thôi chứ

Khả Vy: T sắp bay qua giết cậu đấy.

.....

Nó vào VSCN xong rồi xuống nhà để qua nhà Thiên Bảo lấy balo.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Vẫn như mọi ngày nó đến trường với bao nhiêu niềm vui và hôm nay cũng vậy.

Mọi thứ vẫn xảy ra rất bình thường cho đến giờ ra chơi. Linh Vy, Huy và Thiên Bảo đi đâu hết bỏ lại mình nó trong lớp. Nó đang nằm ôm bàn để ngủ thì nó chợt phát hiện có gì đó bất thường xung quanh nó. Ngẩng mặt lên đập ngay vào mắt nó là người không là người cụ thể hơn là toàn con gái. Nó dụi mắt ngơ ngác nhìn mấy người đó rồi nhìn xung quanh lớp..... mọi người đi đâu hết rồi.

- Có chuyện gì vậy ạ_ Nó ngây thơ hỏi

- Không hở danh hotface Khả Vy, bây giờ mới được gặp mặt. Thế này bảo sao anh nào cũng đổ_ Một chị lớp 12* nói

- Chị cứ nói quá. Nhưng có việc gì vậy ạ?

- Nghe nói dạo này em được nhận rất nhiều hoa của anh Tuấn Anh mà vẫn chưa đồng ý làm bạn gái thì phải. Em làm cao quá rồi đấy. Đừng nghĩ mình là ngôi sao hiểu chứ. Có giới hạn thôi em à. Nhìn em xinh như thế này chị thật không nỡ làm gì em được. Tiếc quá_ Chị đó lắc đầu nhìn nó nói mà môi hẩu nhếch lên

- Chị nói thẳng đi. Em không hiểu đâu nên đừng hàm ý.

- Ok. Anh Tuấn Anh là bạn trai của chị.

- Vâng. Em không biết và em cũng không muốn biết. Điều quan trọng là chuyện đó không liên quan đến em

- Nhưng tại "em" mà anh Tuấn Anh lạnh nhạt với chị còn có ý định chia tay nữa.

- Nhưng em đâu làm gì đâu. Hình như chị nhầm rồi đấy.

- Hình như em ngây thơ không đúng chỗ rồi đấy- Chị đó nói xong thì giờ tay lên tát nó nhưng bị Kiều Ny giữ lại: Để của em nữa rồi giải quyết một thể

Nói rồi Kiều Ny quay qua nó

- Tôi không thích vòng vo mên vào thẳng vấn đề. Tôi không thích cậu tồn tại trong cái trường này nữa. Từ khi cậu chuyển vào mọi chuyện đảo lộn hết cả lên, từ nhan sắc cho đến học lực cái gì cậu cũng cướp hết của tôi. Đã thế lúc nào cũng cố gây sự chú ý với Huy và Bảo. Tôi ghét nhất nhưng loại người như vậy đấy

- Thứ nhất, việc cậu bị mất gì đó là do cậu chứ không phải tại tôi. Thứ hai tôi không có ý nghĩ thích gây sự chú ý với bất cứ ai cả. Làm ơn nói đúng sự thật dùm_ Nó nhìn Kiều Ny nói

- Cậu....._ Kiều Ny gờ tay lên nhưng bị nó giữ lại

- Đánh tôi cũng không thể hiện đẳng cấp của cậu đâu. Mà người đẹp như cậu nên để đầu óc trong sáng chút đi. Đừng bao giờ nghĩ ai cũng xấu xa giống mình. Còn khi tôi đang còn tôn trọng cậu thì cũng biết điều đi._ Nó nói rồi vứt tay Kiều Ny xuống

- Được lắm. Tưởng tôi sợ cậu hả. Ở đây có rất nhiều người và chẳng ai ưa cậu đâu. Thực sự tôi cũng không muốn phá hủy nhan sắc của cậu đâu. Nhưng cậu lại không biết điều chút nào cả. Vậy thì...._ Kiều Ny vẫy tay cho mấy đứa đằng sau lên đánh nó

Cũng may nó nhớ ra

- Ở đây có camera đấy

Nó nói xong mọi người đều nhớ ra và dừng lại

- Hôm nay xem như "em" may mắn đấy_ Chị lớp 12* nhìn nó bằng ánh mắt hình viên đạn nói

- May biết điều dùm đi. Tránh xa Huy và đặc biệt Thiên Bảo của tao ra. Và còn việc anh Tuấn Anh nữa chấm dứt luôn đi. Và may mắn không đến lần hai đâu. Nhớ lấy Lê Nguyễn Khả Vy._ Nói xong thì cả đám đó quay đi

Nó thờ dài nhìn bọn họ..... cũng may nó thông minh nên mới nhớ đến vụ camera chứ không thì hôm nay nó ăn chắc vé du lịch ở hospital rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo Tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Nó đang nằm ôm trọn cái bàn thì Linh Vy từ đâu đi vào

- Sao mà nằm dài ra thế?_ Nhỏ ngồi vào bàn quay xuống hỏi nó

- Chán....haizz_ Nó thờ dài

- Lại sao à?

-....bla....bla..._ Nó kể

- Khổ thân. Tôi nói đâu có gì sai đâu mà

- Thật là.... tôi có làm cái gì đâu cơ chứ.

- Ai mượn xinh quá làm gì_ Nhỏ trêu nó

- haizz.....

Nó và Linh Vy đang nói chuyện thì Huy và Bảo đi vào, nó ngồi dậy chỉ tay vào hai người đó

- Tránh xa tôi ra

- Có vấn đề ở chỗ này à? Thiên Bảo chỉ tay vào đây nhìn nó thắc mắc.

Nó nhếch môi tức tối nói

- Tại hai người mà suốt nữa thì tôi được định cư ở hospital rồi đấy.

Cả hai dường như hiểu ra vấn đề nhìn nhau cười rồi vào chỗ ngồi

- Tôi xin cô chuyển chỗ. Ngồi gần cậu nguy hiểm_ Nó quay qua Thiên Bảo nói
- Tôi ủng hộ hai chân hai tay luôn_ Thiên Bảo không thèm nhìn nó nói
- Haizzzzzzzz_ Nó lại thờ dài

Nó thực sự có làm gì nên tội tình gì đâu mà. Không biết sau này nó sẽ như thế nào nữa đây....

Thế là từ hôm đó nó không nói chuyện với Thiên Bảo thì đã đành còn Hoàng Huy thân như thế nó cũng bơ luôn. Nó còn ít nói chuyện hơn với cả Linh Vy làm cả ba đều thắc mắc. Mặc dù Thiên Bảo có làm nó tức điên lên thế nào đi nữa thì nó cũng cứ im lặng. Bởi bây giờ với nó im lặng là vàng. Nó giống như kiểu tự kỉ, đôi khi giống lạnh lùng vô cảm, hỏi lí do sao nó cũng không trả lời. Nó không thích đụng chạm vào bộ ba famous đó nữa. Nó giờ cũng ngại cả kết bạn ở cái trường mới này. Kể ra thì nó cũng chuyển ra đây được 3 tháng rồi mà nhưng nó không thân thiết với ai cho lắm, có thể nhìn vào bảo nó mắc bệnh "ngôi sao" nhưng thật sự là không phải thế. Nó tự nhiên đổi phong cách từ pretty quay qua cold hơn thì phải.

Sau khi ăn tối xong Linh Vy gọi nó ra quán kem gần bờ hồ. Nó xin phép ba mẹ rồi lên thay đồ. Nó mặc cái quần short jeans với áo phông, khoác ngoài cái áo mỏng dài đến đầu gối màu hồng nhạt. Nó đi đến đó bằng xe điện của nó

Đến nơi thì nó đã thấy Linh Vy, Huy và Bảo ngồi ở một góc gần cửa ra vào của quán. Nó đi lại rồi ngồi xuống cạnh Linh Vy

- Bà ăn gì?_ Linh Vy hỏi nó
- Ờ... cho tôi socola đi.

Một lúc sau thì phục vụ cũng mang kem ra cho nó

- Gọi tôi ra đây có chuyện gì à?
- Thế cứ có chuyện gì mới được gọi à. Đạo này bà sao sao ý. Không muốn chơi với tụi này nữa à?_ Linh Vy hỏi
- Không phải đâu_ Nó xua tay
- Vậy sao cả tuần nay chẳng nói câu nào cả, rủ đi chơi cũng không suốt ngày học rồi lại nằm ôm cái bàn ngủ. Thế là thế nào?_ Huy hỏi nó
- Không có chuyện gì thật mà. Tại tôi thấy hơi mệt, đang trong dịp ôn thi mà
- Có xem nhau à bạn không thế_ Linh Vy tỏ vẻ khó chịu: Tại cái vụ hôm trước chứ gì? Sao bà cứ bận tâm mấy đứa đó nói làm gì thế. Mặc kệ tụi nó.
- Tôi.....
- Bà còn như vậy thì tụi tôi nghĩ chơi bà luôn đây_ Linh Vy nói giọng hăm dọa
- Tôi biết rồi_ Nó cười
- Thế có phải hơn không nhìn mặt cứ ỉu sù như vậy thấy nản_ Huy nói
- Ai còn bắt nạt bà nói tôi tôi giải quyết cho. Ok_ Linh Vy nháy mắt

Nó cười.....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Kể từ hôm đó nó lại bình thường trở lại, Kiều Ny và anti của nó nhìn nó ghét lắm nhưng không làm gì bởi Huy đã nói "Ai mà đụng đến Khả Vy đừng trách tôi". Uy của đại ca trong trường mà cộng thêm với chức phó hội trưởng hội học sinh, nhà cực giàu lại còn đẹp trai nữa ai mà dám cãi lại được.

Nó đang ngồi trong lớp thì thấy Tuấn Anh cùng mấy đứa đàn em đi xuống lớp nó. Cả lớp nó im lặng hơn bình thường bởi Bảo và Huy không có ở đây. Nó dán mắt vào cuốn conan không để ý đến xung quanh. Tuấn Anh lại chỗ nó ngồi xuống ghế của Linh Vy

- Sao dạo này em bơ anh thế_ Anh ta hỏi nó

Nó ngẩng mặt lên nhìn

- Trước kia cũng vậy mà_ Nó ngây thơ trả lời làm cậu ta đơ luôn
- Có chuyện gì xảy ra sao?
- Giả bộ hay không biết thật vậy. Please tránh xa tôi ra dùm
- Em... sao lại như vậy?
- Thì là như vậy đây_ Nó nói mắt vẫn dán vào cuốn truyện không chút để ý tới Tuấn Anh
- Em giải thích gì đi chứ
- Anh là bố tôi à mà phải giải thích. Phiền thật_ Nói xong nó đứng lên bỏ đi ra ngoài thì cậu ta kéo tay nó lại
- Bỏ ra _ Nó gắt
- Em nói rõ luôn đi. Đang có chuyện gì xảy ra vậy

Nó cười nhếch môi, cứ làm như nó và anh ta đã yêu nhau không bằng

- Từ nay tránh xa tôi ra đi

Đừng gây phiền phức cho người khác nữa. Tôi không bao giờ thích anh đâu. Vậy nên đừng làm tôi ghét anh hơn nữa_ Nó kéo tay nó ra rồi bỏ đi

- Anh sẽ làm mọi cách để em thích anh

Nó không nói gì cả xuống cantin ngồi thì thấy bộ ba Linh Vy Huy và Bảo đang ngồi đó trên tay ai cũng cầm điện thoại. Nó đi lại bàn ngồi xuống

- Hóa ra là ở đây. Bỏ tôi lại một mình à
- Ở tôi vừa xuống đang định gọi cho bà với lại trên bàn cũng đâu có gì đâu_ Linh Vy giờ cái điện thoại lên trước mặt nó

Nó cười:

- Đùa thôi mà
- Bà ăn gì không để anh Bảo đi mua
- Ở đâu ra cái luật ấy thế_ Thiên Bảo tay cầm điện thoại chơi liên quân nói
- Vậy ông đi đi Huy_ Linh Vy nhìn Huy
- Tôi đang bận mà_ Huy nói mắt dán vào điện thoại giống Bảo chơi liên quân(hai ông ý đang thách đấu)
- Ngồi đó mà chơi đi . Nhớ mặt tôi

Nói rồi nó và Linh Vy đứng lên đi mua đồ ăn

Về đến nơi thì thấy Thiên Bảo và Huy đã dừng

- Xong rồi hả?_ Linh Vy đặt đồ ăn xuống bàn nói
- Xong rồi. Bà muốn đi ăn không tôi nay đi. Thăng Bảo trả tiền mà_ Huy tí từng cười
- Hóa ra là vậy. Hôm nay mới thắng được một lần có khác._ Linh Vy bĩu môi
- Kệ tôi_ Huy tru môi dễ thương làm nó phì cười

Rồi tụi nó ngồi đó ăn chán rồi lên lớp để dự tiết sinh hoạt lớp

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đà Nẵng

Sau khi cả lớp nó đã ổn định rồi thì cô chủ nhiệm bắt đầu nói:

- Chuẩn bị thi học kì nên hội phụ huynh lớp ta tổ chức một tour đi du lịch cho các em ở Đà Nẵng để cho tinh thần thoải mái hơn khi bước vào thi

Cả lớp nó nhao nhao lên bàn bạc về lịch trình đi

- Các em có thể tự do đi theo nhóm, tự do tham quan

.....bla.....bla...

Rất may cho lớp nó thời tiết trong hai ngày này cực đẹp phù hợp cho cả tắm biển và tham qua. Nó thì háo hức lắm vì nó chưa đến Đà Nẵng lần nào cả.

Do chuyến đi đột xuất nên nó cũng không chuẩn bị được gì cả. Nó xếp quần áo cần thiết nhất cho 2 ngày ở đó thêm cả máy ảnh, Ipab và một số đồ dùng cá nhân nữa vào vali còn riêng balo đeo ngoài thì nó bỏ điện thoại, sạc dự phòng, mp3, earphone.....

Trước khi đi mẹ nó dặn nó rất cẩn thận vì đây là lần đi chơi đầu tiên xa nhà mà không có bố mẹ đi cùng của nó. Mẹ Thiên Bảo thì nhắc nhở cậu phải quan tâm một chút đến "con dâu" của bà. Ai cũng cứ làm như trẻ lên ba dặn dò kĩ lưỡng quá mức cho phép. Nó lớn rồi mà.....

Nó và Thiên Bảo được ba cậu đưa tới nơi tập chung. Nó mặc cái áo phông lưới mỏng với cái váy xếp ly đen đến đầu gối khoác ngoài cái áo màu hồng nhạt mỏng dài đến đầu gối. Nó thả tóc thả mái thưa, đi đôi bit's hunter đen. Nó và Thiên Bảo bước xuống xe dưới sự ngưỡng mộ và ngạc nhiên của mọi người. Nhiều girl tức nó lắm nhưng cứ phải ngậm ngùi im lặng. Ai cũng hơi dơ ít về cách phối đồ của nó vì xưa nay toàn thấy nó mặc đồng phục.

Con gái lớp nó thì nhau ngồi ghế trên đầu riêng nó và Linh Vy thì chui luôn xuống hàng ghế băng cuối cùng của xe ngồi cho thoải mái.

Xe lớp nó sẽ đi qua đêm để đến nơi vào sáng sớm đón bình minh trên biển. Chắc sẽ tuyệt vời lắm...

....."Đà Nẵng chờ ta tới đây".....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: I Love Danang.....

5h30"

Chiếc xe oto chở lớp nó đã đến Đà Nẵng. Nó và Linh Vy đang ngủ thì bị gọi dậy. Dụi mắt, xoa mặt mãi một lúc sau tụi nó mới bước xuống xe. Trong khi mắt còn chưa mở, nó bước xuống xe, một luồng gió mát lạnh thoảng qua làm nó tỉnh ngủ luôn. Mở mắt ra..... trước mắt nó..... biển..... thật tuyệt vời. Khác hẳn với thời tiết lạnh lạnh ở Hà Nội thì Đà Nẵng lại vô cùng mát mẻ. Nó hiện giờ đã tỉnh hẳn rồi.... nhìn khung cảnh trước mặt, nó bỗng hét to lên "Aaaa đẹp quá đi..." làm tất cả mọi người đều quay lại nhìn nó khó hiểu. Nó và Linh Vy nắn nỉ Huy và Bảo mang vali và balo lên phòng dùm để tụi nó chạy ra biển chơi. Chỉ kịp cầm cái máy ảnh là nó lao đi luôn.

Biển đẹp tuyệt vời lúc bình minh lên. Mặt trời cũng bắt đầu nhô lên... Nó thấy yêu Đà Nẵng lắm sao.

- Great!!!!

Và rồi... dưới khung cảnh lãng mạn như vậy thì đương nhiên... việc chụp ảnh là không thể thiếu. Nó và Linh Vy chụp những bức ảnh đẹp nhất, tuyệt nhất. Đi dọc bờ biển hai đứa chúng nó vừa chụp ảnh vừa nghịch nước. Và kết quả lúc về thì... cả hai đều ướt từ trên xuống dưới.....nhưng mà vui lắm.

Về đến khách sạn. Hiện tại tụi nó còn chưa định hình được phòng mình ở chỗ nào nữa, chạy lại quầy tiếp tân hỏi

- Chị ơi đã có ai lấy chìa khóa phòng 2304 chưa ạ

- Chưa. Nhưng vừa rồi có hai cậu thanh niên nhờ chị bảo nếu tụi em lấy chìa khóa thì lấy luôn vali. _ Chị nhân viên nói rồi chỉ xuống chỗ để vali của tụi nó.

Cả hai không hẹn mà quay lại nhìn nhau, Bảo và Huy tốt bụng thật

- Em cảm ơn chị _ Nó cười rồi nhận lấy chìa khóa còn phải kéo vali lên phòng nữa.

Phòng tụi nó mãi trên lầu 11 cũng may đi thang máy. Vòng vòng mãi mới tìm được phòng của mình. Cứ phải công nhận cái phòng đẹp tuyệt vời. Rộng và

thoáng, đẹp lại còn có thể nhìn ra biển nữa

Nó và nhỏ tắm xong thì lên giường ngủ luôn quên cả việc gọi về cho ba mẹ...

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tuyệt Vờiiiiiiiii????

Trong khi hai đứa còn ngủ ngon lành trên giường thì điện thoại nó reo chuông. Lết cái thân đi tìm điện thoại. Nhìn chiếc điện thoại "Mamiii" mà nó giật mình mới mới nghe được.

[- Con nghe ạ.

- Đến nơi từ 5h sáng mà không gọi cho mẹ để mẹ phải gọi cho con thế này hả. Tự hỏi xem mình bao nhiêu tuổi rồi mà cứ như trẻ con ấy. Suốt ngày để mẹ phải lo lắng cho là sao. Thiên Bảo nó là con trai mà nó còn biết đường gọi về cho mẹ nó còn mình thì..... Mẹ chán con ả rồi đấy. Nuôi cho lớn 17 tuổi rồi mà cứ như lên ba, không thể hiểu nổi con giống ai nữa _ Mẹ tuôn ra một tràng

- Mẹ có mệt không ạ?

- Con muốn chết hả? Tưởng dùng hàm ý mà mẹ không biết chắc. Cẩn thận không có đường về nhà nghe con. Haizzzz sinh con gái là khổ thế đấy. Được đứa con trai như Thiên Bảo có phải tốt hơn không. Vừa đẹp trai học giỏi, ngoan ngoãn, lễ phép, siêng năng, chăm chỉ, thông minh, nhanh nhẹn... lại còn biết nấu ăn nữa... đâu có giống ai đó đâu.

- Mẹ àaaaa.

- Thôi mẹ không rảnh để nói chuyện với con nữa. Gọi Thiên Bảo còn hơn.

- Con hay cậu ta mới là con mẹ đấy. Con mách ba cho xem.

- Cứ thử đi con. Đừng trách mẹ]

Mẹ nó chưa để nó kịp nói gì thì tắt máy

"Hừ.... suốt ngày Thiên Bảo. Cậu ta thì có gì tốt đẹp đâu mà. Haizzzz....."

Nó nhảy lên giường ngồi, kéo Linh Vy dậy

- Này bà ơi gần 12h rồi đấy.

- Thật hả. Muốn thế rồi cơ à?

- Ủ. Có đi ăn hông đây để còn đi chơi nữa chứ.

- Có chứ, bà gọi cho anh Bảo với Huy đi _ Linh Vy còn nằm trong chăn nói

- Không bao giờ. Nhìn cái mặt cậu ta tôi chỉ muốn lao lại đập cho mấy cái bốp tức ý. Bà đi mà gọi _ Nó chun mũi

- Lại sao nữa vậy? _ Linh Vy ngồi dậy thờ dài

- Thì mẹ tôi ấy, suốt ngày Thiên Bảo nghe thấy ghét

- Haizzzzz mệt bà.

Nói rồi Linh Vy lấy điện thoại gọi cho Thiên Bảo....

Và rồi nó, Linh Vy, Bảo, Huy cùng đi. Lịch trình của tụi nó đã được sắp xếp. Đầu tiên đến Bà Nà Hill trước rồi còn chỗ khác tính sau..

Tụi nó đi cáp treo tham quan một vòng rồi nó và Linh Vy quyết tâm leo núi, Thiên Bảo và Huy không chịu thế là cãi nhau vòng vòng cuối cùng đường ai nấy đi không liên quan gì nữa.

Nhưng sau khi leo được một đoạn không hiểu sao nó có ý định từ bỏ... vì thực sự rất mệt

- Bà ơi tôi có chuyện muốn nói _ Nó quay qua Linh Vy

- Tôi cũng thế nhưng bà nói trước đi

- Hay tụi mình..... đi xuống đi. Tôi mệttttt

- Ô ơ tôi cũng định nói vậy đây

Hai đứa cùng nhìn nhau cười rồi quay xuống không quên dừng chân chụp ảnh.

Đi xuống được đến nơi hai đứa lết cái xác vào trong trung tâm. Xa xa..

Huy và Bảo đang chơi game bắn súng rất thân nhiên... nghĩ lại mới thấy hối hận nhưng cũng muộn mất rồi.

Giả như biết trước ở đây ngồi điều hòa mát, uống nước chơi thử tất cả các trò chơi ở đây..

Không biết sao hai đứa kia thấy tụi nó đi lại ngồi xuống cái bàn tụi nó đang ngồi

- Leo lên trên đỉnh chưa? _ Huy hỏi

- Hừ.... biết rồi còn hỏi_ Linh Vy lườm Huy

- Hahaha đã bảo mà không nghe_ Thiên Bảo cười nói xong liền nhận được ánh nhìn "thân thiện" từ nó

- Bây giờ đi đâu nữa không?

- Tàu lượn siêu tốcccc..

Đó là ý kiến của nó nhưng vẫn nhận được sự đồng tình.

Và tụi nó chơi tàu lượn siêu tốc... nhiều lần tụi nó muốn nhảy luôn ra ngoài

- Tiếp không?

- Tôi xin... mệt_ Nó lắc đầu rồi vào bàn ngồi nghỉ... thật sự.. rất mệt. Ngồi nghỉ ngơi thêm lúc tụi nó tham quan và gọi là san bằng khu này. Chơi hết tất cả các trò chơi, tham quan đủ thứ trời đất.

5h

Rời khỏi Bà nà Hill cả bốn về khách sạn tắm, thay đồ và ăn tối để tiếp tục cho lịch trình buổi tối. Tuy nhiên khác hẳn với hai boy thì hai girl nhà ta lại vác máy ảnh ra biển đón hoàng hôn

- Thật tuyệt vờiiiii.... _ Nó hét

- I Love Danang_ Linh Vy hét

Và hai đứa cứ hồn nhiên mà không biết xung quanh có rất nhiều người nhìn mình. Thứ nhất bởi tụi nó là gái xinh mà, thứ hai là mọi người đang thắc mắc giữa chốn đông người này tự nhiên có hai đứa điên ở đâu ra hét âm ỹ lên thế

- Bà chụp ảnh cho tôi nha _ Nó đưa máy ảnh cho Linh Vy rồi chạy ra biển tạo dáng các kiểu để thu được photo tuyệt vời nhất.

6h Trong khi cả lớp đã tập chung ở nhà hàng ăn tối thì hai đứa tụi nó còn đi dọc bờ biển hóng gió

Điện thoại Linh Vy reo chuông.. là Thiên Bảo gọi tụi nó về. Lúc này cả hai mới chợt nhận ra trời đã tối

- Maaaaa

Hai đứa cùng hét và nhanh chân chạy về khách sạn. Ma là động lực lớn lao để tụi nó có thể chạy nhanh nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Buổi tối

Ăn uống xong xuôi cả tụi nó lại chuẩn bị cho việc đi xem bắn pháo hoa ở cầu Rồng.

Bắt taxi cả bốn cùng tới đó. Cầu Rồng tuyệt vời lắm chắc nó sẽ lại yêu thêm mất....

Giống hệt như dự đoán của Linh Vy, vừa đến nơi nó đã chạy nhảy khắp nơi miêng thì tươi không cần tưới. Tay thì cầm điện thoại chụp ảnh.

Đây là lần đầu tiên nó đến đây mà. Chỉ được thấy qua TV, mạng rồi mấy người chụp khoe ảnh trên mạng xã hội. Chỉ biết là đẹp thôi chứ nó đã bao giờ đến đâu. Nhưng... tuyệt quá đi mất.

Đến giờ bắn pháo hoa, nó cứ hét âm ý lên

- Có vấn đề chỗ này à _ Thiên Bảo chỉ tay vào đầu mình nhìn nó hỏi

- Hừ. Kệ người ta đi _ Nó vênh mặt dễ thương

- Là nơi công cộng chứ không phải nhà mình.... hiểu chứ?

- Biết rồiiiiiii _ Nó biu môi rồi lại quay lại nhìn pháo hoa

Hết đợt pháo hoa thì đến lúc rồng phun nước.... đẹp lắm sao luôn. Nó không muốn về nữa muốn ở đây luôn để tối nào cũng được xem.

Tiệc nuôi nhìn lần phun cuối cùng hết nó quay qua thờ dài

-Đến cầu tềnh yêu chớ? _ Linh Vy hỏi

- Ok.... tôi chưa được đến đó. Chắc nó tuyệt vời lắm

- Bà dự định sẽ viết tên bà với ai lên móc khóa? Vừa đi nhỏ vừa hỏi nó

- Hà???? Tôi làm gì có ai đâu. Tiệc thế nhỉ? Sau này có bạn trai tôi sẽ dẫn cậu ấy đến đây hí hí _ Nó ôm miệng cười.

Đi trên đó toàn những cặp đôi yêu nhau.... tụi nó cũng nhanh chân chuẩn luôn.... ở đây không dành cho học sinh trong sáng.

Một ý tưởng nảy ra trong đầu nó

- Đến phố đi bộ đi _ Nó và Thiên Bảo đồng thanh

Cả Huy và Linh Vy đều ngạc nhiên quay lại nhìn.... hai đứa hơi bị tâm đầu ý hợp ahiihi

- Ai cho cậu nói theo tôi _ Nó nhìn Bảo nói

- Tôi nói trước _ Thiên Bảo không thèm nhìn nia hai tay bỏ túi quần kiêu ngạo bước đi

- Tôi nghĩ ra trước mà

- Nhưng tôi là người nói trước

- Cậu..... con trai gì mà.... khó ăn khó ở thế hả? _ Nó biu môi

- Kệ tôi... ảnh hưởng gì đến cậu à?

- Hừ.... khó ưa. Nó kết luận một câu rồi bỏ đi

Huy và Linh Vy thờ dài

- Hai người không nhường nhau được xui à

- Tại cậu ta trước _ Cả hai đồng thanh tập 2

- Cậu trước ý _ Nó

- Cậu trước _ Thiên Bảo

- Con trai gì mà chẳng ga lăng tốt bụng chút nào cả.

- Với cậu thì ngoại lệ mà

- Hừ.... đồ đáng ghét_ Nó lừa Thiên Bảo

- Ủ.... cậu đáng yêu lắm đấy_ Thiên Bảo không nhường nó nói tiếp

Cùng lúc này... Huy và Linh Vy cùng hét

- Có thôi đi không. Cho ở nhà hết bây giờ

- Có chân tự đi được mà_ Nó và Thiên Bảo đồng thanh tập 3

Nó lần này thì không nói gì cả vì biết có nói gì nó cũng không thắng được cậu nên im lặng là thượng sách

Và cuối cùng mãi bây giờ mới được im lặng để đi tiếp.

Trên phố đi bộ có bao nhiêu là đồ ăn nhanh ngon ơi là ngon.... chúng lại quyến rũ nó..... và tất nhiên không có nhiều tiền nhưng nó vẫn sẽ thử hết các món ở đây.

Cho đến lúc

- Aaaaaa cayyyyyy_ Nó hét tay thì quạt quạt

Linh Vy vội vàng đưa nước cho nó

Uống hết cả chai nước noa mới thôi. Không biết cái quái gì mà cay thấy ớn

- Đây là gì vậy?

- Bánh cay_ Thiên Bảo vẫn giữ nguyên cái tư thế cao ngạo hai tay túi quần đi rồi nói

- Cậu biết mà không nói với tôi.

- Sao tôi phải nói với cậu?

- Cậu....

Nó cứng họng, cũng tại nó mà.. ham ăn quá làm gì để ra nông nổi này đến bây giờ còn chưa hết cay.

Thêm tiếp lần này nữa điểm tốt của Thiên Bảo trong mắt nó không những không còn mà còn âm luôn rồi

Haizzz không còn tâm hồn chơi nữa nó lại đòi về khách sạn. Và lại cũng hơn 10h rồi còn gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ngày Cuối Cùng Ở Đà Nẵng

Xong một ngày đi chơi đầu tiên ở Đà Nẵng có lẽ tất cả đều thấm mệt.... nhưng mà vui lắm. Nó không biết đã chụp bao nhiêu là ảnh nữa... nơi nào cũng đẹp. Nó muốn ở đây luôn nhưng lại không thể. Còn ngày cuối cùng tại nó phải tận hưởng hết cho đáng. Lên lịch cho việc đi đến phố cổ cũng gần hết ngày. Mà kể ra thì đến Đà Nẵng tại nó còn chưa hề tắm biển lần nào cả. Vì vậy tất cả đều phải cân nhắc thật kỹ trước khi quyết định.

Ngày cuối cùng

Sáng sớm tại nó đã dậy để chuẩn bị cho chuyến đi phố cổ Hội An. Cả bốn nó, Linh Vy, Huy và Bảo cùng đi chung

Nó vô cùng giản dị với váy yếm bò màu xanh, áo phông trắng, thêm đôi giày thể thao trắng. Nó đeo balo và tay thì cầm máy ảnh. Nghe nói phố cổ đẹp lắm và bây giờ nó cũng được đến đó....

..

.....

Đi hết.... nơi nào cũng đến và cuối cùng tại nó cũng dừng lại để quay về khách sạn ra biển tắm nữa chứ

Nó sợ nắng làm đen da nó nên không xuống biển dành ngồi trên bờ nhìn tụi kia thôi. Nó nhắm mắt tận hưởng mà không biết bao nhiêu là ánh mắt ngưỡng mộ nhìn nó. Nó không mặc bikini như tụi con gái lớp nó. Chỉ với quần short đen và váy áo phong trắng giản dị mà cũng đủ để là tâm điểm mọi ánh nhìn.

- Không xuống thì về khách sạn đi

Nó nghe tiếng nói giật mình mở mắt ra.... là Linh Vy

- Một mình tôi về à?

- Bà cứ nằm đây chắc chuẩn bị ăn aiox đấy

- Tôi có làm gì đâu?

- Mệt à nha.... bà về với tôi thay đồ rồi ra chụp ảnh đi.

- Vậy đi... ở đây nắng muốn chết

Nói rồi nó và Linh Vy đứng lên đi về.

Nó về đến phòng nằm ngủ một giấc không biết trời đất gì cả

5H.... Nó tỉnh dậy không thấy ai cả. Linh Vy bỏ nó đi đâu mất rồi ý. Lấy điện thoại gọi cho nhỏ nhưng không nghe máy. Nó bắt đắ dĩ ấn số gọi cho Thiên Bảo

[- Gì? _ Đầu dây bên kia lên tiếng

- Nghe cái giọng cậu khó ưa thế nhò. Biết Linh Vy ở đâu không?

- Biết thì sao mà không biết thì sao?

- Hừ.. có hay không?

- Có cần thiết phải trả lời không.... tôi không rảnh nhá. Bai]

Nó chưa kịp nói gì thì cậu tắt máy.... khó ưa quá mà. Như thế thì ai mà yêu thương cho nổi.

Được một phút sau thì nó thấy Linh vy gọi lại cho nó..... và nó biết là.

... tụi kia bỏ nó đi ăn hết rồi. Hic... tại nó ngủ mà, có làm gì nên tội nên tình đâu mà bỏ nó đi.

Linh Vy bảo nó đi xuống sảnh đợi rồi có người đến đón vì tụi nó ăn ở xa khách sạn. Nó đứng đợi dài cổ mà chẳng thấy ai đón lấy điện thoại ra định nhắn tin cho nhỏ nhưng đã thấy tin nhắn với nội dung mà đọc xong nó chỉ muốn điên lên:" B đi taxi đến Gold restaurant nha. T nhờ a Bảo đi đón b mà ông ko đi... thông cảm nhé bọn êu

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18:

o xe của lớp nó đi trong đêm nên gần sáng đã về tới nơi. Chiếc xe dừng ở trường nó... nó là người cuối cùng xuống xe. Thứ nhất là nó ngồi dãy ghế cuối, thứ hai là nó phải ngủ nướng thêm lúc...

Thiên Bảo gọi nó dậy... cậu đã gọi taxi rồi cả hai đứa đánh đi chung vậy. Nó vừa ngủ dậy còn mơ màng chẳng để ý gì cả đi lao đầu vào Thiên Bảo. Cậu bắt đắ dĩ cho nó vào taxi ngồi trước rồi lấy vali của nó cho vào sau rồi lên xe về.

Về đến nhà nó thì..... cậu ấn chuông ba nó ra mở cửa nó xuống xe đi luôn lên phòng ngủ và thả lưng xuống giường thân yêu của nó mà ngủ mặc kệ cả thế giới luôn.

.....

8h35' sáng

Nó còn ngủ trên giường trong khi đang mặc nguyên đồ từ lúc về, tai còn đeo earphone....

Điện thoại nó reo chuông

Mơ màng đưa tay cầm áp vào tai

[- Alo....

- Dậy chưa con gái

- Ba ạ... con dậy rồi

- Ủ... vali bà balo của con ba để ở chân cầu thang con thấy chưa?

- Chưa ạ ... bây giờ còn xuống lấy. Mà ba đi đón con ạ?

- Thiên Bảo đưa con về mà. Ngủ kiểu gì thế không biết.

- Hiiiiii

- Ủ vậy dậy đi rồi tự ăn chưa nhé. Ba làm việc đây

- Bye ba ạ..]

Nói rồi nó vứt điện thoại qua một bên ngủ tiếp.....

... 13h...

Vâng nó đã ngủ xuyên trưa không dậy. Cho đến khi điện thoại nó lần nữa reo chuông

[- Alo

- Bà đang làm gì thế?

- Linh Vy à..

- ơ đồ điện này. Đừng nói là bà ngủ đấy nhé

- mấy giờ rồi ý nhĩ?

- 1h4' chiều rồi

- WHAT.... _ Nó hết

- Sao vậy?

- Tôi ngủ từ lúc xuống xe đến bây giờ....

- Con ạ... Không thể hiểu nổi bà ngủ kiểu gì nữa.

- Tại con buồn ngủ mà...

- Dậy đi. Tôi qua nhà bà chơi

- Okey bảm bi

- Dậy luôn đấy. Cắm ngủ nữa

- Být ời]

Lần này là nó dậy thật. Nhảy xuống khỏi giường... oimeoi cái bụng nó. Đói chết mất

Nó vào vệ sinh cá nhân muộn rồi xuống dưới kiếm gì ăn và chờ Linh Vy qua.....

Du lịch xong trước mặt tụi nó là kì thi cuối học kì1. Mọi thứ vẫn diễn ra vô cũng bình thường, không có gì thay đổi.

Kì thi cuối kì cũng nhanh chóng qua đi. Tụi nó được thoải mái hơn rất nhiều.

Cho đến hôm

Nó ngồi trong lớp thì thấy điện thoại reo chuông là mẹ nó gọi

[- Con nghe ạ

- Vy à... bà nội bị tai nạn bây giờ đang phải cấp cứu chưa biết tình hình thế nào nữa. Ba mẹ phải bay vào đó gấp. Một mình con ở nhà nhé. Mẹ nhờ cô Ngọc có gì qua giúp con..

- Mẹ nói sao cơ? _ Nó ngạc nhiên nói lớn làm mấy đứa trong lớp nhìn nó không ngoại trừ Linh Vy

- Có lẽ không sao... con đừng quá lo lắng. Giờ mẹ chuẩn bị lên máy bay rồi

- Cho con đi cùng với

- Không được. Con còn phải học nữa. Rồi còn trông nhà. Có gì mẹ sẽ gọi cho con nha.

- Vâng. Vậy ba mẹ đi vào với nội đi ạ.]

Nó tắt điện thoại. Nó lo chết mất... không biết nội nó có sao không nữa.

Linh Vy thấy mặt nó căng thẳng quá hỏi

- Có chuyện gì sao?

- Nội bị tai nạn.... không biết có sao không nữa. Bây giờ ba mẹ tôi bay vào trong đó

- Sao cơ.....? Vậy bà ở nhà một mình à?

- Ủ.. đành vậy. Tôi xin mà ba mẹ không cho đi

- Thôi thì tôi sẽ qua ở cùng bà vậy

- Cảm ơn bà ha

- Có gì mà cảm ơn cơ chứ

- Haizzz... tôi lo quá đi mất _ Nó nằm ra bàn than thở

- Chắc sẽ không sao đâu... đừng quá lo lắng

Nó chỉ biết thở dài. Thực sự nó lo kinh khủng, không biết nội nó có sao không cơ. Nó cũng không dám gọi cho người nhà trong đó vì nó nghĩ các bác cũng rất lo lắng và có khi còn không có kết quả. Nó đành phải đợi.....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bí Mật Mà Huy Và Linh Vy Muốn Nói....

Mẹ nó đã gọi về cho nó rằng bà nội nó không sao nhưng chắc ba mẹ nó phải ở trông đó hai ngày nữa mới về. Nó đành ở nhà một mình vậy....

Buổi chiều nó được nghỉ... ngủ dậy chẳng hiểu nó ăn phải gì mà tự nhiên cảm chỉ đột xuất quét dọn nhà cửa sạch sẽ. Cũng phải thôi, mẹ không có ở nhà thì ai làm cho, vả lại tối Linh Vy qua nhờ bảo nó ăn ở bữa quá thì sao. Đành vậy.. nó cũng không muốn làm con ngoan đâu nhưng thôi thì đã chót cũng làm cho tử tế vậy. Cả buổi chiều lau lau chùi chùi cũng xong... không tệ lắm. Trong khi nó đang tập yoga giảm mỡ bụng vì dạo này nó tăng cân thì có điện thoại.

Nhìn vào màn hình rồi nó nghe máy là mẹ Thiên Bảo

[- cháu nghe ạ

- Con đang ở nhà hả?

- Vâng ạ.

- Xong qua ăn tối nha. Cô chuẩn bị hết rồi
- Vâng ạ.. con cảm ơn
- Sắp là người một nhà cả mà. Ổn huệ gì

Nó nghe xong mà buồn cười.. gì mà người một nhà chứ...

- Hi_ Nó cười
- Vậy thôi nhá nhanh nhanh qua liền đây.
- Vâng ạ]

Nó tắt điện thoại rồi cũng đi tắm.

Ở nhà Thiên Bảo

Nó đang phụ mẹ cậu dọn đồ ăn ra bàn thì cậu đi từ trên cầu thang xuống. Không tỏ ra quá ngạc nhiên với sự hiện diện của nó cậu kéo ghế ngồi xuống rồi cúi xuống nghịch Ipab không quên nói

- Cần thận với đồ dùng nhà tôi

Nó như hiểu ra hàm ý của cậu nhưng không nói gì vì có mẹ cậu ở đây còn trong đầu thì không ngừng hình dung ra những cách để giết cậu nhanh nhất.

- Có ý gì thế_ Mẹ cậu lờm
- Chúng sẽ có kết cục không đẹp khi rơi vào tay cậu ta...
- Cần thận mẹ cho con nhìn luôn này
- Mẹ nữ ?
- Không có gì nói mà mẹ không làm đâu trai yêu ạ...
- Cơ mà ba đâu?_ Như nhớ ra gì đó cậu hỏi
- Không về... à hay con gọi cho Linh Vy với Huy qua đi cho vui. Chắc tụi nó vẫn chưa ăn tối đâu

Mẹ cậu vừa nói hết câu thì Huy và Linh Vy đã chạy vào

- Hello mẹ yêu quý. Tụi con đến rồi_ Linh Vy với Huy đồng thanh rồi kéo ghế ngồi xuống

Bà chỉ biết lắc đầu nhìn tụi nó

- Tội tôi qua ngủ với bà okay_ Linh Vy nhìn nó nói
- Then kiu bọn iu..._ Nó cười

Và tất cả đều ngồi xuống bàn ăn. Ní và Linh vy ngồi một bên đối diện là Huy và Bảo còn mẹ thiên Bảo thì ngồi chính giữa. Tụi nó vừa ăn vừa tám chuyện trên trời dưới đất

Rồi Linh Vy và Huy nháy mắt nhau gì đó rồi nhỏ nói:

- Mẹ mẹ... con nói cái này hay lắm hấp dẫn cực.
- Đúng đây_ Huy nháy vào nói tiếp

Nhìn mặt hai đứa cực gian

- Lại sao nào? Bà nhìn hai đứa kia cười nói
- Nhưng nó là một bí mật vô cùng quan trọng con đã phát hiện ra nhưng chưa dám nói với ai.
- Thì kể mẹ nghe đi
- Con sợ là.... Linh vy liếc nhìn Thiên Bảo và khả Vy

- Yên tâm có mẹ ở đâu rồi.
 - Mẹ sướng nhất nè con sẽ tiết lộ cho mẹ nghe về bí mật đó.Chuyện là....._ Huy cười nhìn nó và Bảo
 - Tình hình là con hơi bị nghi ngờ mối quan hệ của Khả Vy và Thiên Bảo nhà ta luôn. Ông có thấy vậy không? Huy_ Linh Vy nháy mắt Huy
 - Đúng đấy. Mẹ không biết là tụi nó đi du lịch hôm vừa rồi mặc đồ đôi từ đầu xuống đến chân luôn... Nói đến đây Huy dừng lại nhìn thái độ của hai nhân vật chính của câu chuyện
 - Nói tiếp đi _ Thiên Bảo ném cho Huy ánh mắt giết người "nhẹ nhàng" nói
 - Con nghĩ là hai đứa đang có vấn đề _ Linh Vy nói
 - Cụ thể? _ Thiên Bảo bình thường nói nhưng độ sát thương rất lớn
- Phi lao thôi thì đành theo nó vậy Huy miễn cưỡng nói mặc dù biết trước kết cục
- chúng có tình cảm rồi mẹ ạ

Huy vừa nói xong câu nó đang uống nước thì phun hết vào mặt Thiên Bảo làm khuôn mặt đẹp trai của cậu ta không dễ ưa chút nào cả. Cộng thêm với sự việc vừa rồi thì chắc cậu sắp nổi con thịnh nộ...

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Đáng Ra Không Nên Nói.....

Thiên Bảo rút khăn giấy để trên bàn ăn lau mặt xong. Không gian trở nên im lặng lạ thường. Thì tự nhiên nó phá lên cười sặc sụa, Linh vy và Huy đưa ánh mắt thương hại nhìn nó.

Do là nó rất vui vì vừa được trả thù vừa buồn cười với cái bí mật của tụi kia nói. Nó phải nhịn nãy giờ nhưng không thành. Thiên Bảo nhìn nó bằng ánh mắt viên kẹo đồng làm nó nhanh chóng đập tắt quay lại khuôn mặt ban đầu.

Rồi Thiên Bảo đứng lên không quên nhắc nhở

- 3 người... ở yên đó cho tui_ Cậu chỉ tay vào nó, Huy và Linh Vy rồi đi lên phòng

Một con người ưa sạch sẽ như cậu ta không thể nào để bộ dạng như vậy được. Còn bốn người dưới đây thì bắt đầu ôm bụng cười... và vẫn tiếp tục ăn. Có chết cũng làm ma no chứ.

Ăn uống dọn dẹp xong xuôi thì mẹ Thiên Bảo đi vào phòng làm việc

- Mẹ cứu con_ Huy và Linh Vy đồng thanh
- Ahìhì... tự giải quyết đi. Bà cười rồi đi vào trong(mẹ teen đã man.. ahìhì)

Cả ba đứa đang ngồi trên phòng khách xem TV thì Thiên Bảo từ trên đi xuống. Cậu phải gội đầu tắm và thay quần áo.

Trong khi mặt cả ba đứa đều không dễ ưa chút nào thì nó cứ thần nhiên xem TV(ham quá nên không để ý) và ăn trái cây

- Lê Nguyễn Khả Vy_ Cậu gọi cả họ tên nó ra
 - Hử?... tên đẹp lắm hay sao mà gọi cả họ hàng người ta vào đây_ Nó quay lại mặt cười tươi, dễ thương thế này thì ai mà tức cho nổi. Nhưng với Thiên bảo thì không
 - Tắt TV_ Cậu quát
 - Có thể mà cũng phải khó chịu được.
- Nó chép miệng rồi nhìn tụi kia
- Huy nhắc lại câu vừa nói_ Thiên Bảo nhìn Huy nói

- Nói gì cơ? _ Huy ngây thơ vô tội

- 1....2...

- À à... "chúng mình định chuẩn thể nào đây. Hay đánh hội đồng nó nhì"

- Gì?... _ Thiên Bảo mặt càng tỏ ra nguy hiểm hơn

Linh Vy và nó thì tùm tùm cười còn Huy thì vẫn chưa định hình được

- Nhắc lại...

- Hơ hơ... tao nhầm _ Huy cười nham nhở nhìn nó với nhỏ

- Mày cẩn thận. Rồi định đánh hội đồng thì làm đi

- Có ai dám đánh anh cơ chứ _ Linh Vy im lặng nãy giờ mới lên tiếng

- Không phải là bàn nãy giờ à

- Có mình Huy nói mà. _ Nó cũng góp "ý kiến"

- Tôi chưa nói cậu _ Cậu trừng mắt nhìn nó

- Hừ _ Nó lườm Thiên Bảo cái rồi quay đi

- Phạt thế nào nhì....

- Huy nó bảo em nói _ Linh Vy chỉ tay vào Huy

- bà rú tôi nói mà. _ Hư nhần mặt biện hộ

- Giống nhau cả thôi hai đứa. Tao phạt không nặng đâu. Hai đứa tính chi tiêu kiểu gì mà tiền tao đi ăn uống từ giờ đến hết lớp 11 tụi mày trả là được rồi.

- Gì cơ ? _ Huy và linh Vy đồng thanh

- Phản đối?

- Không. Nhưng mà bây giờ mới giữa tháng 11 mà. Còn lâu mới hết năm. Hic _ Linh Vy

- Don't care _ Thiên bảo phủ

Nó thấy ăn chưa liền nhảy vào

- Cho ké với nha _ Nó nhìn Bảo

- Cậu... từ nay thử cái tôi thử xem. Đừng trách. Hình phạt là.... từ nay tôi nói gì cũng là đúng, cấm phản bác. Ok ghi bài và làm bài tập cho tôi. Ok.

- Có cậu là ba tôi _ Nó ầm ức

- Nói lại lần nữa

Nó không nói gì chỉ cụp mắt xuống.

Và hình phạt rất nhẹ nhàng tình cảm. Cả ba đứa nó, Huy và Linh mặt nhăn nhó. Và... vô cùng hối hận với việc làm vô bổ vừa rồi..

Nó và Linh Vy cũng nhanh chóng chuẩn về nhà nó còn lại mình Thiên Bảo và Huy.....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tai Nạn Nhỏ???

Do công việc mà ba mẹ nó không thể ở trong đó được lâu. Và mọi thứ đều trở lại như quỹ đạo của nó. Nó vẫn đến trường như mọi hôm.

Ngồi trong giờ học nó phải ghi bài cho Thiên Bảo vì "sự kiện" hôm rồi, còn cậu làm gì đó với cái điện thoại vô cùng chăm chú và vẻ mặt cũng không dễ ưa cho lắm. Nó hay tỏ mò nhưng cũng không để ý cho lắm. Một lát sau thì Thiên Bảo xin ra ngoài và Huy cũng vậy. Nó nghĩ là có điều gì đó bất ổn.

Linh Vy quay xuống hỏi nó:

- Hai lão kia ra ngoài làm gì thế nhở?
- Biết chết liền. Bắt tôi chép bài rồi ngồi nghịch điện thoại.... thật là_ Nó tỏ ra bất bình
- Huy cũng thế luôn. Hay là chúng nó hẹn hò bà ạ_ Linh Vy ôm miệng cười
- Ahyhy tôi nghĩ vậy.....

Trong khi nó đang làm bài tập thì điện thoại nó rung, là mẹ gọi nên nó đành xin phép ra ngoài nghe.

Đi vòng ra sau trường nghe xong nó chợt phát hiện ra có tiếng ồn ở đằng sau. Quay lại nó thấy có rất nhiều người cụ thể nó biết là có Thiên Bảo, Huy cả Tuấn Anh lớp trên và vài người khác toàn thuộc kiểu "đại ca" trong trường. Nó biết ngay mà kiểu gì cũng xích mích, thấy có đứa cầm cả gậy nữa. "Ayza tụi kia không sợ thầy cô biết sao nhở" nó suy nghĩ. toàn bộ phòng học trường nó cách âm cả mà với lại ngoài trường khuất không ai ra và lại đang trong giờ học ý.

Tự nhiên tính tò mò của nó nổi lên lên lút xích lại chút nữa nấp vào cái cây để hóng. Nó tự nhiên giật mình khi nghe nhắc đến tên nó và có lẽ nó đang là vấn đề trung tâm của câu chuyện.... và hình như là vô cùng căng thẳng. Từ đầu tới cuối chỉ mình Tuấn Anh và mấy người kia nói, Thiên Bảo và Huy mặt lạnh tanh không cảm xúc hai tay bỏ túi quần đầy kiêu hãnh.

- Tuấn anh nói
- Đó là quyền của tao_ Thiên Bảo nãy giờ mới lên tiếng

Và sau câu nói nó thì..... nó thấy đánh nhau sợ quá không biết phải làm sao. Mặc dù không ưa Thiên Bảo nhưng nó có vẻ thấy lo lo vì bên kia đông người và còn có cả gậy nữa.

Nên quay vào hay là..... nó đang suy nghĩ thì thấy Thiên Bảo chuẩn bị ăn gậy, chẳng hiểu sao nó lại la lên và chạy lại đỡ cho cậu. Và kể quả là nó bị gậy đập vào gáy cổ rồi ngất luôn

- Khả Vy_ Huy và Tuấn Anh đồng thanh còn Thiên Bảo chỉ nhú mày nhìn nó.

Quay nó nói với Huy

- Cho vào phòng y tế đi

Rồi quay qua tiếp tục "công việc" đánh nhau. Bởi chuyện này không hề liên quan tới Huy nên không cần đến cậu.

Bế nó vào phòng y tế, Huy gọi cho Linh Vy xuống.

Với cương vị hội phó hội học sinh cộng thêm vẻ ngoài cực đẹp trai và con nhà thừa điều kiện thì Huy dễ mua chuộc được cô ý tá. Cơ bản là xưa nay đánh nhau không ít nên việc vào phòng y tế cũng không ngoại lệ với việc ngại học hay xuống đây nằm thì đương nhiên sẽ vô cùng thân với cô ý tá

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cậu Phải Chịu Trách Nhiệm Với Tôi???

Nó và Thiên Bảo cùng thương lượng, nó sẽ không nói chuyện này với ba mẹ nó cũng như ba mẹ cậu còn cậu thì phải làm theo tất cả những gì nó yêu cầu

Sau khi nghe nó bla bla cậu nhăn mặt

- Tại sao tôi phải làm vậy?
- Cậu phải chịu trách nhiệm với tôi ok_ Nó vừa nói xong thu hút ánh nhìn tò mò không kém phần ngạc nhiên của tất cả mọi người. Đầu óc siêu không trong sáng lại suy nghĩ ra gì đó và tất cả đều bắt đầu bàn tán to nhỏ. Nó đơ mặt còn cậu thì muốn ném nó vào chỗ nào đó luôn.

- Tùy vậy. _ Nói rồi cậu đi thẳng ra nhà xe

- Nếu không đừng trách tôi ác... _ Nó nở nụ cười hạnh phúc nhất từ trước đến nay. Bây giờ có thể trả thù được cậu rồi. Xem nó "hiền" như thế nào.

Sáng hôm sau

Như yêu cầu của nó Thiên Bảo phải qua trở nó đi học. Nó vừa chạy ra khỏi cổng vừa kéo lại balo thì đã nhìn thấy cậu đứng trước cổng nhà nó

- Chậm chạp_ Cậu liếc nó một cái rồi quay đi

- Ủa rồi sao??? _ Nó trưng bộ mặt ngây thơ đáng ghét ra nhìn cậu

- Đi bộ bây giờ

- Mẹ.... _ Nó kêu to

Cậu vội bịt miệng nó lại

- Thích chết à?

- Oh no... ok let's go

Khuôn mặt cậu không hề dễ ưa xúu nào cả. Muốn ăn tươi nuốt sống nó luôn. Người thì xinh mà đáng ghét thấy on.

Đến cổng trường cậu phanh xe gấp lại làm nó ôn luôn cậu. Mấy học sinh xung quan đều quanh lại nhìn.

- Đừng có mà lợi dụng người ta như thế _ Nó nói

Thiên Bảo nhếch môi rồi dắt xe vào trong trường

"Người gì đâu mà thấy ghét" nó lầm bầm trong miệng

Vào trong lớp nó bỏ balo xuống rồi nằm dài ra bàn cho đến lúc cậu vào

- Né cái tay_ Cậu ngồi xuống ghế kéo tay nó ra

- I don't like

- Xuống đất ngồi bây giờ

- Nếu cậu đủ can đảm _ nó quay lại nhìn Thiên Bảo cười nhìn xinh lung linh trời đất lại thêm chớp mắt đáng yêu, nhưng đó chỉ là cảm nhận của mọi người còn cậu thì không, chỉ muốn đá nó đi đâu nhanh cho tốt.

- Chắc kiếp trước mắc nợ_ Cậu chấp nhận số phận không nói gì ngồi ra cạnh bàn để nó tùy ý dang tay ôm trọn cái bàn.

Mãi cho đến lúc giáo viên vào cậu mới được tự do.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Mọi thứ cứ như thế diễn ra, sự việc hàng ngày Thiên Bảo đưa đón nó đi học diễn ra ai cũng nghĩ hai đứa là một đôi. Cho đến một hôm, nó đang đi vào lớp thì có một đám nữ sinh lớp 10 chặn đường nó

"haizzz. Vụ gì nữa đây trời"

- Chị là Khả Vy sao? _ một đứa đứng đầu hất cằm hỏi nó

- Ồ.. cơ mà sao em có thái độ gì thế _ Nó nhún mày hỏi

- Cũng bình thường mà tất cả đều khen ngợi là thế nào, từ anh Tuấn Anh rồi cả anh Thiên Bảo. Chị có gì đẹp hơn tôi nhi

- Ồ..._ Nó nín cười nhìn từ trên xuống dưới nhỏ đấy
 - Nói cho chị biết. Thiên Bảo là bạn trai tôi. Chị làm ơn tránh xa anh ấy ra dùm
 - Ủa... cơ mà của em thì em giữ liên quan gì đến chị.
 - Tôi không thích như vậy
 - Q.. xin lỗi e nhé. Chị chỉ không biết hẳn ta có sở thích quái dị như vậy thôi
 - ý chị là gì?
 - Em thông minh thế mà không hiểu à_ Nó chép miệng: của mình thì lo mà giữ nhé_ nói rồi nó đi vào lớp để lại mấy nhỏ đó ngo ngắc nhìn.
- Vào lớp nó đặt balo xuống bàn rồi ôm bụng cười, Thiên Bảo ngồi cạnh thắc mắc
- Tôi không ngờ cậu có sở thích quái dị vậy đấy. Tưởng cold thế nào cơ
 - I don't understand_ Cậu hoàn toàn không hiểu nó đang nói gì
 - Nhỏ lớp 10 bạn gái cậu ý, nó vừa chê tôi xấu lại còn cảnh cáo tôi né xa bạn trai nó ra
 - Thì cậu đâu có đẹp _ Cậu trả lời tỉnh bơ làm nó suýt nữa thì lao đến bóp cổ cậu
 - Hừ... thật muốn giết người quá man
- Nó không thèm nói chuyện với cậu nữa quay ra lấy vở học bài" Khó ăn khó ở thế ế là phải rồi, thật là ai mất mũi thần kinh có vấn đề mới ưa nổi cậu ta" nó chép miệng.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: 1-4

Sáng sớm...

Như mọi ngày, vẫn như mọi ngày nó được Thiên Bảo xé tới trường. Trên đường đi... nó hét hát rồi nói chuyện tầm phào. Tự nhiên nó nổi con

- Ế...
- Hừ_ Thiên Bảo nhú mày
- Hời thật, phải trả lời thật nhé.
- Nói
- ờm... nếu bây giờ tôi bảo tôi thích cậu thì sao?
- khụ khụ.... _ Thiên Bảo ho sặc sụa
- Thật đấy_
- Lúc nào rồi còn lừa tôi. Cá tháng tư ... tưởng tôi giống cậu á
-

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Tôi Ghét Cậu

" Người lạ ơi

Xin hãy cho tôi mượn bờ vai

Tựa đầu gục ngã vì mỗi một quá

Người lạ ơi

Xin hãy cho tôi mượn nụ hôn

Mượn rồi tôi trả dùng vôi vàng quá

Người lạ ơi

Xin hãy ghé mua dùm tôi một liều quên lãng để tôi thanh thản

Người lạ ơi

Xin hãy cho tôi mượn niềm tin

Để lần yếu đuối này là lần cuối thôi....."

Nó vừa cover xong một đoạn " người lạ ơi" dưới sự ngưỡng mộ của mọi người

- Cho bà nghìn like_ Linh vy giờ ngón cái trước mặt nó

- Giờ mới phát hiện Khả Vy hát hay xé.

- Nhạt.

Trong căn nhìn nó cũng biết ai rồi còn. Quay qua lờm Thiên Bảo. Lúc nào cũng thế. Nó có làm gì tốt cậu cũng phản bác. Chưa bao giờ thuận theo ý nó. Nó uất ức:

- Cậu không ném đá tôi cậu khó chịu lắm à?

- ờ.. nói sự thật.

- Hừ... ai cầu cậu nghe đâu_ Nó âm ỉ cúi xuống ăn kem

- Hai cái đĩa này.... suốt ngày như chó với mèo ý_ Huy lên tiếng dẹp loạn

- Tôi/ tao không phải chó cũng chẳng phải mèo_ Nó và Thiên Bảo đồng thanh

- Có cần thiết phải trùng hợp vậy hom?_ Linh Vy cười gian nhìn huy. Hai đĩa hí hửng

- Hay gì mà cười_ Nó lờm

- Có khi nào hai đứa chúng mãi cứ cãi nhau lại yêu nhau thì chết_ Huy vừa nói xong bị ném đá luôn

- Chưa điên_ Cả hai đồng thanh mặt đỏ bừng sát khí

- Thấy chưa. Trùng hợp vô cùng luôn_ Linh Vy cười cười

- Tôi còn tỉnh lắm. Chưa đủ điên để thích cậu ta._ Nó phản bác

- Làm như tôi thích cậu lắm không bằng_ Thiên Bảo mắt nhìn điện thoại miệng phản bác nó

Nó không nói gì. Tức chết mà. Sao lại có người khó ưa như cậu ta cơ chứ. Hừ... nó sẽ nghĩ cách trả thù. Không thể để cậu ta lên mặt vậy được. Người gì đâu đáng ghét thế không biết cơ mà ai cũng kêu nam thần. Không kiểu nam thần chỗ nào chỉ được mã đẹp trai học giỏi. Ờ thì đã làm sao. Nó ghét ghét quá mà. Không để cho người khác khó ưa với. Hừ

Bạn đang đọc truyện *Nếu Tôi Bảo tôi Thích Cậu Thì Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

